DZIENNIK USTAW
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 lutego 1963 r. **Nr 2**

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

11 — Konwencja konsularna między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii, podpisana w Sofii dnia 19 września 1961 r. 17

12 — Oświadczenie rządowe z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii, podpisanej w Sofii dnia 19 września 1961 r. 24

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

13 — z dnia 25 stycznia 1963 r. w sprawie organizacji i trybu postępowania komisji lokalowych . . . 25

14 — z dnia 26 stycznia 1963 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla pracowników naukowych zatrudnionych w instytutach naukowo-badawczych oraz postępowania przed tymi komisjami 26

ROZPORZĄDZENIE

15 — Ministra Finansów z dnia 19 stycznia 1963 r. w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy i opłatę leśną na rok 1963 28

11

KONWENCJA KONSULARNA MIĘDZY POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ A LUDOWĄ REPUBLIKĄ BUŁGARII,

podpisana w Sofii dnia 19 września 1961 r.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 września 1961 r. podpisana została w Sofii Konwencja konsularna między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA KONSULARNA MIĘDZY POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ A LUDOWĄ REPUBLIKĄ BUŁGARII

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii,

pragnąc uregulować w duchu przyjaźni i współpracy wzajemne stosunki konsularne,

postanowiły zawrzeć niniejszą Konwencję i w tym celu wyznaczyły swych Pełnomocników, a mianowicie:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —

Aleksandra JUSZKIEWICZA, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Sofii,

Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii —

Atanasa WOJNOWA, Zastępcę Ministra Sprawiedliwości Ludowej Republiki Bułgarii,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

КОНСУЛСКА КОНВЕНЦИЯ МЕЖДУ ПОЛСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА И НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Държавният съвет на Полската Народна Република и Президиумът на Народното събрание на Народна Република България,

желаейки да уредят в духа на приятелството и сътрудничеството взаимните си консулски отношения,

решиха да сключат настоящата Конвенция и за тази цел определиха свои пълномощници, а именно:

Държавният съвет на Полската Народна Република —

Александър ЮШКЕВИЧ, Извънреден и пълномощен посланик на Полската Народна Република в София,

Президиумът на Народното събрание на Народна Република България —

Атанас ВОЙНОВ, Заместник министър на правосъдието на Народна Република България,

които след като размениха пълномощията си, намерени за редовни и изготвени в надлежна форма, се съгласиха за следното:

CZĘŚĆ I

Definicje.

Artykuł 1.

W rozumieniu niniejszej Konwencji:

1) określenie „konsul" oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo państwa wysyłającego, która otrzymała od państwa przyjmującego exequatur lub inne, choćby tymczasowe, zezwolenie na działanie w charakterze konsula generalnego, konsula lub wicekonsula;

2) określenie „pracownik konsulatu" oznacza każdą osobę zatrudnioną w konsulacie, bez względu na jej obywatelstwo;

3) określenie „konsulat" oznacza konsulat generalny, konsulat lub wicekonsulat;

4) określenie „archiwa konsulatu" obejmuje urzędową korespondencję, dokumenty i akta oraz ruchomości biurowe przeznaczone do ich przechowywania;

5) określenie „obywatel państwa . . . . . ." oznacza osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo danego państwa lub osobę prawną utworzoną zgodnie z prawem tego państwa i mającą siedzibę na jego terytorium.

CZĘŚĆ II

Tworzenie konsulatów i ustanawianie konsulów.

Artykuł 2.

1. Każda z Umawiających się Stron może tworzyć konsulaty na terytorium drugiej Umawiającej się Strony zgodnie z niniejszą Konwencją.

2. Okręgi konsularne będą w każdym przypadku określane w drodze porozumienia obu Umawiających się Stron.

Artykuł 3.

1. Konsul będzie dopuszczony do wykonywania działalności urzędowej i uznany zgodnie z przepisami i zwyczajami obowiązującymi w państwie przyjmującym po przedstawieniu listów komisyjnych i udzieleniu exequatur. W listach komisyjnych powinny być wskazane: imię, nazwisko i ranga konsula, siedziba konsulatu oraz okręg konsularny.

2. Państwo przyjmujące może udzielić konsulowi tymczasowego zezwolenia na wykonywanie działalności urzędowej do czasu uzyskania przez niego exequatur.

3. Niezwłocznie po uzyskaniu przez konsula exequatur lub zezwolenia określonego w ustępie 2 właściwe organa w okręgu konsularnym podejmą niezbędne kroki w celu umożliwienia konsulowi swobodnego wykonywania działalności urzędowej i korzystania z przysługujących mu praw, przywilejów i immunitetów.

Artykuł 4.

W konsulacie może być zatrudniona niezbędna ilość pracowników, zarówno obywateli państwa wysyłającego, jak i obywateli państwa przyjmującego. Personalia i funkcje tych pracowników zostaną zakomunikowane na piśmie właściwym organom państwa przyjmującego.

ЧАСТ I

Дефиниции

Член 1

По смисъла на настоящата конвенция:

1) определението «консул» означава всяко лице, което има гражданството на изпращащата държава и което е получило от приемащата държава екзекватура или друго, макар и временно разрешение да действува като генерален консул, консул или вицеконсул;

2) определението «служител от консулството» означава всяко лице, което е на работа в консулството, без оглед на гражданството му;

3) определението «консулство» означава генерално консулство, консулство или вицеконсулство;

4) определението «консулски архив» обхваща служебната кореспонденция, документите и актовете, както и движимия канцеларски имот, предназначен за тяхното съхраняване;

5) определението «гражданин на държавата...» означава физическо лице, което притежава гражданство на дадената държава или юридическо лице, учредено съгласно законите на тази държава и което има седалище на нейната територия.

ЧАСТ II

Откриване на консулства и приемане на консули

Член 2

1. Всяка от Договарящите се страни може да открива консулства на територията на другата Договаряща се страна съгласно настоящата Конвенция.

2. Консулските окръзи във всеки отделен случай ще се определят по споразумение между двете Договарящи се страни.

Член 3

1. Консулът се допуска да изпълнява служебната си дейност и се признава съгласно разпоредбите и обичаите, действуващи в приемащата страна след представяне на консулски патент и даване на екзекватура. В консулския патент трябва да бъдат посочени: името, презимето и ранга на консула, седалището на консулството и консулския окръг.

2. Приемащата страна може да даде на консула временно разрешение за изпълняване служебната му дейност докато той получи екзекватурата.

3. Незабавно след като консулът получи екзекватурата или разрешението, споменато в алинея 2, съответните органи в консулския окръг вземат нужните мерки, за да може консулът свободно да изпълнява своята служебна дейност и да се ползува от съответните права, привилегии и имунитет.

Член 4

В консулството могат да работят необходимият брой служители, граждани на изпращащата, или на приемащата държава. Името, презимето и функциите на тези служители се съобщават писмено на съответните органи на приемащата държава.

Artykuł 5.

W przypadku odwołania lub śmierci konsula oraz czasowej nieobecności lub innych przyczyn uniemożliwiających mu wykonywanie działalności urzędowej, do tymczasowego wykonywania tej działalności uprawniony będzie pracownik jednego z konsulatów lub przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa wysyłającego, posiadający obywatelstwo tego państwa, pod warunkiem, że powierzenie mu tej funkcji zostanie uprzednio zakomunikowane na piśmie właściwym organom państwa przyjmującego. Będzie on korzystać przez ten czas z praw, przywilejów i immunitetów przysługujących konsulowi.

Член 5

В случай на отзоваване или смърт на консула, както и на временно негово отсъствие или поради други причини, които не му позволяват да изпълнява служебната си дейност, за временно изпълнение на тази дейност се упълномощава служител на едно от консулствата или от дипломатическото представителство на изпращащата държава, който притежава гражданството на изпращащата държава при условие, че възлагането му на тази функция бъде предварително писменно съобщено на съответните органи на приемащата държава. Той ще се ползува през това време от правата, привилегиите и имунитета, които има консулът.

CZĘŚĆ III

Przywileje i immunitety.

ЧАСТ III

Привилегии и имунитет

Artykuł 6.

1. Na budynku, w którym mieści się konsulat, może być umieszczona tablica z godłem państwa wysyłającego i nazwą konsulatu.

2. Na budynku, w którym mieści się konsulat, może być wywieszana flaga państwa wysyłającego. Flaga tego państwa może być umieszczana również na samochodach, statkach, samolotach i innych środkach komunikacji w czasie używania ich przez konsula przy wykonywaniu działalności urzędowej.

Член 6

1. На сградата, в която се помещава консулството, може да бъде поставена табела с герба на изпращащата държава и с наименованието на консулството.

2. На сградата, в която се помещава консулството, може да бъде издигано знамето на изпращащата държава. Знамето на тази държава може да бъде поставяно също така и на превозните средства — коли, кораби, самолети и др. през време на използуването им от консула при изпълняване на служебната му дейност.

Artykuł 7.

1. Pomieszczenia urzędowe konsulatu są nietykalne. Do pomieszczeń tych oraz do mieszkania konsula organa państwa przyjmującego mogą wkraczać jedynie za zgodą konsula i z zachowaniem zasady nietykalności archiwów konsulatu, określonej w ustępie 1 artykułu 8.

2. Pomieszczenia urzędowe konsulatu powinny być oddzielone od mieszkań konsula i pracowników konsulatu.

Член 7

1. Служебните помещения на консулството са неприкосновени. В тези помещения, както и в жилището на консула, органите на приемащата държава могат да влизат само със съгласието на консула и при спазване на принципа на неприкосновеността на архива на консулството, формулиран в чл. 8, алинея 1.

2. Служебните помещения на консулството трябва да бъдат отделени от жилищата на консула и на консулските служители.

Artykuł 8.

1. Archiwa konsulatu są nietykalne; organa państwa przyjmującego nie mogą przeglądać ich ani zatrzymywać.

2. Archiwa konsulatu powinny być przechowywane oddzielnie od osobistych dokumentów konsula i pracowników konsulatu.

Член 8

1. Архивите на консулството са неприкосновени; органите на приемащата държава не могат да ги преглеждат, нито да ги задържат.

2. Архивите на консулството трябва да се държат отделно от личните документи на консула и на служителите при консулството.

Artykuł 9.

1. Korespondencja konsulatu, zarówno wysyłana jak i otrzymywana, jest nietykalna i organa państwa przyjmującego nie mogą przeglądać jej ani zatrzymywać.

2. Konsulat może korzystać z poczty kurierskiej oraz posługiwać się szyfrem.

Член 9

1. Кореспонденцията на консулството, както изпращаната, така и получаваната, е неприкосновена и органите на приемащата държава не могат да я преглеждат, нито да я задържат.

2. Консулството може да използува куриерска поща и да си служи със шифър.

Artykuł 10.

1. Konsul i pracownicy konsulatu, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego, nie podlegają jurysdykcji

Член 10

1. Консулът и консулските служители, които имат гражданство на изпращащата държава, не под-

państwa przyjmującego w sprawach swej działalności urzędowej, chyba że państwo wysyłające wyrazi na to zgodę.

2. W razie popełnienia przez konsula czynu nie związanego z jego działalnością urzędową, podlegającego karze według prawa państwa przyjmującego, sprawa podjęcia jakichkolwiek kroków wobec konsula będzie w każdym przypadku uprzednio uzgodniona między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 11.

1. Konsul i pracownicy konsulatu mogą odmówić złożenia zeznań w charakterze swiadków przed sądami lub organami państwa przyjmującego w sprawach swej działalności urzędowej oraz odmówić okazania korespondencji i innych dokumentów urzędowych. Jeżeli sąd lub organ państwa przyjmującego uzna odmowę za nieuzasadnioną, sprawa zostanie rozstrzygnięta na drodze dyplomatycznej.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 1 konsul i pracownicy konsulatu mogą być wzywani do złożenia zeznań w charakterze świadków w sprawach karnych, cywilnych i administracyjnych, jednakże sąd lub organ powinien zastosować przy tym wszelkie niezbędne środki, aby nie spowodować zakłóceń w wykonywaniu obowiązków urzędowych przez powyższe osoby. Wezwanie kierowane do konsula lub pracownika konsulatu, posiadającego obywatelstwo państwa wysyłającego, powinno posiadać formę pisma urzędowego i nie może zawierać zagrożenia sankcją karną lub zastosowaniem innego środka przymusu.

3. Powołując się na pilne zajęcia służbowe lub chorobę, konsul może prosić o przesłuchanie go w terminie późniejszym. Może on również prosić o przesłuchanie go w lokalu urzędowym konsulatu lub w swoim mieszkaniu.

Artykuł 12.

Konsul, pracownicy konsulatu oraz zamieszkali z nimi ich małżonkowie i małoletnie dzieci, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego, nie podlegają przepisom państwa przyjmującego o zezwoleniach na pobyt, rejestracji i meldunkach cudzoziemców.

Artykuł 13.

1. Konsul i pracownicy konsulatu oraz zamieszkali z nimi ich małżonkowie i małoletnie dzieci, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego, zwolnieni są od podatków i innych ciężarów o podobnym charakterze, jak również od osobistych i rzeczowych świadczeń na cele wojskowe i inne cele publiczne.

2. Konsulat zwolniony jest od podatków i innych ciężarów o podobnym charakterze, jak również od świadczeń na cele wojskowe i inne cele publiczne.

3. Zwolnienia określone w ustępach 1 i 2 nie dotyczą opłat za świadczenie usług komunalnych i innych.

Artykuł 14.

1. Przedmioty przeznaczone dla potrzeb konsulatu zwolnione są pod warunkiem wzajemności od opłat celnych w tym samym zakresie, co przedmioty przeznaczone dla potrzeb przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa wysyłającego.

лежат на юрисдикцията на приемащата държава относно въпросите на тяхната служебна дейност, освен ако изпращащата държава изрази съгласие за това.

2. В случай, че консулът извърши действие, несвързано със служебната му дейност, което подлежи на наказание съгласно законите на приемащата държава, въпросът за вземане на каквито и да било мерки спрямо консула трябва във всеки случай предварително да се съгласува между Договорящите се страни.

Член 11

1. Консулът и консулските служители могат да откажат да дават показания като свидетели пред съдилищата или органите на властта на приемащата държава по въпроси на своята служебна дейност, както и да откажат да показват служебната кореспонденция и други служебни документи. Ако съдът или органът на държавната власт на приемащата държава намери, че отказът е необоснован, въпросът се разрешава по дипломатически път.

2. С изключение на случаите в алинея 1 консулът и консулските служители могат да бъдат призовавани за даване показания като свидетели по наказателни, граждански и административни дела, но съдът или органът на властта трябва да вземе всички необходими мерки, за да не предизвика смущения при изпълняването на служебните задължения от горните лица. Призовките, изпращани до консула или консулския служител — гражданин на изпращащата държава, трябва да имат формата на официално писмо и не могат да съдържат заплахи за прилагане на наказателна санкция или на друго принудително средство.

3. Позовавайки се на неотложна служебна работа или болест, консулът може да помоли да бъде разпитан по-късно. Той може също така да помоли да бъде разпитан в служебното помещение на консулството или в жилището си.

Член 12

Консулът, консулските служители и живеещите с тях техни съпруги и непълнолетни деца — граждани на изпращащата държава — не подлежат на разпоредбите на приемащата държава относно разрешенията за пребиваване в страната, регистрация и записване на чужденците.

Член 13

1. Консулът, консулските служители и живеещите заедно с тях съпруги и непълнолетни деца — граждани на изпращащата държава — се освобождават от данъци и други задължения от подобен характер, както и от лични и имуществени повинности за военни и други обществени цели.

2. Консулството се освобождава от данъци и други от подобен характер и от повинности за военни и други обществени цели.

3. Определените в алинеи 1 и 2 освобождавания не се отнасят до такси за комунални и други услуги.

Член 14

1. Предметите, предназначени за нуждите на консулството, се освобождават при условия на взаимност от митнически такси при същите условия, както и предметите предназначени за нуждите на дипломатическото представителство на изпращащата държава.

2. Konsulowie generalni, konsulowie, wicekonsulowie i attachés konsularni oraz zamieszkali z nimi ich małżonkowie i małoletnie dzieci, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego, zwolnieni są pod warunkiem wzajemności od opłat celnych w odniesieniu do przedmiotów stanowiących ich własność lub dla nich przeznaczonych — w tym samym zakresie, co dyplomatyczny personel przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa wysyłającego, pozostali zaś pracownicy konsulatu oraz zamieszkali z nimi ich małżonkowie i małoletnie dzieci, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego — w tym samym zakresie, co niedyplomatyczny personel przedstawicielstwa dyplomatycznego tego państwa.

CZĘŚĆ IV

Funkcje konsula.

Artykuł 15.

Konsul przyczynia się swoją działalnością do rozwijania politycznych, gospodarczych i kulturalnych stosunków między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 16.

1. Konsul wykonuje w swoim okręgu — zgodnie z prawem i zwyczajami międzynarodowymi — ochronę praw i interesów państwa wysyłającego i jego obywateli oraz opiekę nad tymi obywatelami. W tym celu może on zwracać się bezpośrednio do sądów i innych organów państwa przyjmującego.

2. Konsul może bez szczególnych pełnomocnictw zastępować przed sądami i innymi organami państwowymi obywateli państwa wysyłającego, jeżeli z powodu nieobecności lub wskutek innych ważnych przyczyn nie mogą oni w odpowiednim czasie bronić osobiście swych praw i interesów lub nie ustanowili pełnomocników. Nie narusza to przepisów państwa przyjmującego, które prawo takiego zastępowania zastrzegają dla określonych osób.

Artykuł 17.

W przypadku zatrzymania lub aresztowania obywatela państwa wysyłającego organa państwa przyjmującego zawiadomią o tym niezwłocznie właściwego konsula.

Artykuł 18.

Konsul może:
1) rejestrować obywateli państwa wysyłającego,

2) wystawiać paszporty i inne dokumenty podróży obywatelom państwa wysyłającego,
3) udzielać wiz.

Artykuł 19.

1. Konsul może sporządzać akty urodzenia i zgonu obywateli państwa wysyłającego.
2. Postanowienie ustępu 1 nie narusza przepisów państwa przyjmującego dotyczących rejestracji urodzeń i zgonów we właściwych urzędach stanu cywilnego tego państwa.

Artykuł 20.

Konsul może przyjmować oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński i sporządzać akty małżeństwa, jeżeli obie

2. Генералните консули, консулите, вицеконсулите и консулските аташета, както и живущите с тях техни съпруги и непълнолетни деца — граждани на изпращащата държава — се освобождават, при условие на взаимността, от митнически такси върху предметите, които са тяхна собственост или са предназначени за тях при същите условия, както дипломатическия персонал на дипломатическото представителство на изпращащата държава, а останалите консулски служители и живущите с тях техни съпруги и непълнолетни деца — граждани на изпращащата държава — в същия размер, както недипломатическия персонал на дипломатическото представителство на тази държава.

ЧАСТ IV

Функции на консула

Член 15

Консулът с дейността си допринася за развитието на политическите, стопанските и културните отношения между Договарящите се страни.

Член 16

1. Консулът защищава в своя консулски окръг, съгласно международното право и обичаи, правата и интересите на изпращащата държава и на нейните граждани, а също така се грижи за тези граждани. За тази цел той може да се обръща направо към съдилищата и другите органи на приемащата държава.

2. Консулът може без специални пълномощия да представлява пред съдилищата и другите държавни органи гражданите на изпращащата държава, ако поради отсъствие или по други важни причини те не могат в определеното време да защищават лично своите права и интереси и не са натоварили с това свои пълномощници. Това право не нарушава разпоредбите на приемащата държава, които предвиждат такова представляване да става само от определени лица.

Член 17

В случай на задържане или арестуване на гражданин на изпращащата държава органите на приемащата държава трябва да уведомят за това незабавно съответния консул.

Член 18

Консулът може:
1) да регистрира гражданите на изпращащата държава,
2) да издава паспорти и други документи за пътуване на гражданите на изпращащата държава,
3) да издава визи.

Член 19

1. Консулът може да съставя актове за раждане и смърт на гражданите на изпращащата държава.
2. Разпоредбите на алинея 1 не отменят разпоредбите на приемащата държава относно регистрирането на рожданията и умиранията в съответните служби за гражданско състояние на тази държава.

Член 20

Консулът може да приема декларации за встъпване в брак и да съставя брачни актове, ако и двете

osoby zawierające małżeństwo posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego. Konsul zawiadomi właściwy organ państwa przyjmującego o zawarciu związku małżeńskiego.

Artykuł 21.

1. Konsul może:

1) spisywać i przechowywać testamenty obywateli państwa wysyłającego;

2) sporządzać i uwierzytelniać dokumenty stwierdzające czynności prawne obywateli państwa wysyłającego; nie może jednak sporządzać ani uwierzytelniać dokumentów stwierdzających czynności prawne dotyczące nieruchomości położonych na terytorium państwa przyjmującego;

3) sporządzać i uwierzytelniać dokumenty stwierdzające czynności prawne między obywatelami państwa wysyłającego a obywatelami państwa przyjmującego lub państwa trzeciego, jeżeli czynności te mają wywrzeć skutki prawne na terytorium państwa wysyłającego;

4) uwierzytelniać podpisy obywateli państwa wysyłającego na dokumentach nie wymienionych w punktach 2 i 3;

5) uwierzytelniać wypisy i odpisy dokumentów;

6) sporządzać i uwierzytelniać tłumaczenia dokumentów;

7) legalizować dokumenty sporządzone lub uwierzytelnione w państwie przyjmującym lub wysyłającym, jak również dokumenty sporządzone lub uwierzytelnione w państwie trzecim, jeżeli dotyczą obywateli państwa wysyłającego;

8) wykonywać inne czynności administracyjne, do których upoważniony jest przez państwo wysyłające, jeżeli nie narusza to przepisów państwa przyjmującego i organa tego państwa nie wyraziły co do nich sprzeciwu.

2. Dokumenty sporządzone, uwierzytelnione lub zalegalizowane przez konsula zgodnie z postanowieniami ustępu 1 w formie przewidzianej przez prawo państwa wysyłającego mają w państwie przyjmującym taką samą moc prawną i dowodową, jak dokumenty sporządzone, uwierzytelnione lub zalegalizowane przez organa tego państwa.

Artykuł 22.

Konsul może przyjmować do depozytu od obywateli państwa wysyłającego pieniądze, dokumenty i inne przedmioty, jeżeli nie narusza to przepisów państwa przyjmującego.

Artykuł 23.

1. Konsul może udzielać wszelkiej pomocy statkom państwa wysyłającego. Może on kontaktować się z członkami załogi i pasażerami, odwiedzać statek, żądać od kapitana i innych członków załogi informacji o statku, ładunku oraz przebiegu i celu podróży, sporządzać, potwierdzać i sprawdzać dokumenty okrętowe, rozstrzygać spory między kapitanem a innymi członkami załogi oraz stosować środki zmierzające do zapewnienia porządku i dyscypliny na statku.

2. Jeżeli statek państwa wysyłającego ulegnie awarii na wodach wewnętrznych lub terytorialnych państwa przyjmującego lub przybędzie tam w stanie awarii, organa państwa przyjmującego zawiadomią o tym niezwłocznie konsula i poinformują go o środkach zastosowanych w celu ochrony statku, załogi, pasażerów i ładunku.

лица, встъпващи в брак, са граждани на изпращащата държава. Консулът трябва да уведомява съответните органи на приемащата държава за сключването на брака.

Член 21

1. Консулът може:

1) да съставя и пази завещания на граждани на изпращащата държава;

2) да съставя и заверява документи, потвърждаващи правни действия на граждани на изпращащата държава; но той не може да изготвя, нито да заверява документи, потвърждаващи правни действия, които засягат недвижими имущества, намиращи се на територията на приемащата държава;

3) да съставя и заверява документи, потвърждаващи правни действия между граждани на изпращащата държава и граждани на приемащата или трета държава, ако тези действия ще породят правни последици на територията на изпращащата държава;

4) да заверява подписи на граждани на изпращащата държава върху документи непосочени в т. т. 2 и 3;

5) да заверява извлечения и преписи от документи;

6) да съставя и заверява преводи на документи;

7) да легализира документи, изготвени или заверени в приемащата или изпращащата държава, както и документи, изготвени или заверени в трета държава, ако се отнасят за граждани на изпращащата държава;

8) да изпълнява други административни действия за които е упълномощен от изпращащата държава, ако не нарушават разпоредбите на приемащата държава и ако органите на същата държава не се противопоставят на тях.

2. Документите, съставени, заверени или легализирани от консула съгласно разпоредбите на алинея 1, в предвидената от законите на изпращащата държава форма, имат в приемащата държава същата правна и доказателствена сила, както документите, съставени, заверени или легализирани от орган на тази държава.

Член 22

Консулът може да приема за съхранение от граждани на изпращащата държава пари, документи и други предмети, ако това не нарушава разпоредбите на приемащата държава.

Член 23

1. Консулът може да оказва всякаква помощ на корабите на изпращащата държава. Той може да влиза във връзка с екипажа на кораба и пътниците, да посещава кораба, да иска от капитана и другите членове на екипажа сведения за кораба, за товара, за хода и целта на пътуването, да съставя, потвърждава и проверява корабните документи, да разрешава спорове между капитана и другите членове на екипажа и да взема мерки, имащи за цел осигуряването реда и дисциплината на кораба.

2. Ако корабът на изпращащата държава претърпи авария във вътрешните или териториалните води на приемащата държава или ако пристигне там повреден, органите на приемащата държава трябва да уведомят за това незабавно консула и да го информират за взетите мерки за опазване на кораба, екипажа, пътниците и товара.

Artykuł 24.

1. Organa państwa przyjmującego nie mogą ingerować w sprawy statku państwa wysyłającego, chyba że konsul zwróci się z odpowiednią prośbą lub wyrazi na to swą zgodę. Zgoda konsula nie jest wymagana, jeżeli zdarzenie, które nastąpiło na statku, narusza spokój lub bezpieczeństwo w porcie bądź przepisy państwa przyjmującego w sprawach celnych, paszportowych lub ochrony zdrowia.

2. Jeżeli organa państwa przyjmującego zamierzają dokonać na statku czynności o charakterze przymusowym, powinny zawiadomić o tym konsula w takim czasie, aby mógł on być obecny przy dokonywaniu powyższych czynności, chyba że jego przybycie będzie oczywiście niemożliwe ze względu na pilność sprawy. Jeżeli konsul nie był obecny ani reprezentowany na statku, organa państwa przyjmującego udzielą mu niezwłocznie wyczerpujących informacji o dokonanych czynnościach przymusowych. Postanowień niniejszego ustępu nie stosuje się do czynności kontrolnych w sprawach celnych, paszportowych i ochrony zdrowia.

Artykuł 25.

1. Konsul może udzielać wszelkiej pomocy statkom powietrznym państwa wysyłającego. W szczególności może on w przypadku przymusowego lądowania statku powietrznego okazać pomoc członkom załogi i pasażerom w porozumiewaniu się z organami państwa przyjmującego oraz podjąć odpowiednie kroki w celu umożliwienia im kontynuowania podróży.

2. Jeżeli statek powietrzny państwa wysyłającego ulegnie wypadkowi, konsul może podjąć odpowiednie kroki w celu udzielenia pomocy załodze i pasażerom oraz zapewnienia ochrony statku powietrznego i jego ładunku. Konsul może również zwrócić się do organów państwa przyjmującego o podjęcie takich kroków.

3. Postanowienia artykułu 23 ustęp 2 i artykułu 24 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 26.

Konsul może pobierać opłaty z tytułu wykonywania czynności urzędowych, przewidziane przez przepisy państwa wysyłającego.

CZĘŚĆ V

Postanowienia końcowe

Artykuł 27.

Postanowienia części IV niniejszej Konwencji dotyczące praw i obowiązków konsula stosuje się odpowiednio do pracownika przedstawicielstwa dyplomatycznego każdej Umawiającej się Strony, któremu powierzono wykonywanie funkcji konsularnych, jeżeli powierzenie mu tych funkcji zostanie zakomunikowane drugiej Umawiającej się Stronie. Pracownikowi temu przysługują nadal przywileje i immunitety dyplomatyczne.

Artykuł 28.

Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się zapewnić drugiej Umawiającej się Stronie traktowanie jej jako państwa najbardziej uprzywilejowanego we wszystkim, co

Член 24

1. Органите на приемащата държава не могат да се месят в работите на кораба на изпращащата държава, освен ако консулът се обърне към тях със съответна молба или ако изрази съгласие за това. Не се изисква съгласието на консула, ако произшествието, станало на кораба, нарушава спокойствието или безопастността в пристанището или при прилагане на митнически, паспортни или санитарни разпоредби на приемащата държава.

2. Ако органите на приемащата държава възнамеряват да извършат на кораба принудителни действия, те трябва да уведомят за това консула в такъв срок, щото той да може да присъствува при извършването на тези действия, освен ако неговото пристигане се окаже явно невъзможно с оглед неотложността на случая. Ако консулът не е присъствувал, нито е бил представляван на кораба, органите на приемащата държава трябва да му дадат незабавно изчерпателни сведения относно извършените принудителни действия. Настоящата алинея не се прилага при извършване на митнически, паспортен и санитарен контрол.

Член 25

1. Консулът може да оказва всякаква помощ на въздухоплавателните съдове на изпращащата държава. По-специално той може в случай на принудително кацване на въздухоплавателния съд да оказва помощ на членовете на екипажа и на пътниците да влизат във връзка с органите на приемащата държава и да взема съответни мерки те да могат да продължат пътуването си.

2. Ако въздухоплавателният съд на изпращащата държава претърпи злополука, консулът може да вземе съответни мерки за оказване помощ на екипажа и пътниците, както и за осигуряване и опазване на въздухоплавателния съд и неговия товар. Консулът може също така да се обърне към органите на приемащата държава с молба да се вземат такива мерки.

3. Разпоредбите на член 23, алинея 2 и на член 24 се прилагат съответно.

Член 26

За извършените служебни действия консулът може да събира такси, предвидени от законите и разпоредбите на изпращащата държава.

ЧАСТ V

Заключителни разпоредби

Член 27

Разпорежданията на част IV от настоящата Конвенция относно правата и задълженията на консулите се прилагат съответно и към служителя от дипломатическото представителство на всяка от Договарящите се държави комуто е възложено изпълнението на консулските функции, ако това възлагане бъде съобщено на другата Договаряща се страна. Този служител запазва дипломатическите си привилегии и имунитет.

Член 28

Всяка от Договарящите се страни се задължава да осигури на Другата договаряща страна третиране като най-привилегирована държава относно при-

się tyczy przywilejów, immunitetów, praw i funkcji konsulów i pracowników konsulatów. Żadna z Umawiających się Stron nie będzie jednak mogła powoływać się na klauzulę największego uprzywilejowania i żądać innych lub dalej idących przywilejów, immunitetów i praw niż te, które sama przyzna konsulom i pracownikom konsulatów drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 29.

Sprawy sporne wynikające w związku z interpretacją i stosowaniem niniejszej Konwencji będą rozstrzygane na drodze dyplomatycznej.

Artykuł 30.

Konwencja niniejsza wymaga ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni licząc od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która odbędzie się w Warszawie.

Artykuł 31.

1. Konwencja niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron i wówczas traci moc obowiązującą po upływie sześciu miesięcy licząc od dnia otrzymania przez drugą Umawiającą się Stronę zawiadomienia o jej wypowiedzeniu.

2. W dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji traci moc obowiązującą Konwencja konsularna między Polską a Bułgarią, podpisana w Sofii dnia 22 grudnia 1934 r., oraz inne porozumienia dotyczące spraw uregulowanych niniejszą Konwencją.

Konwencję niniejszą sporządzono w Sofii dnia 19 września 1961 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i bułgarskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Al. Juszkiewicz

Z upoważnienia Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii

А. Войнов

вилегиите, имунитета, правата и функциите на консулите и консулските служители. Но никоя от Договарящите се страни не ще може да се позовава на клаузата за най-привилегирована държава и да иска други или по-големи привилегии, имунитет и права от тези, които тя самата предоставя на консулите и консулските служители на другата Договаряща се страна.

Член 29

Спорните въпроси, възникнали във връзка с тълкуването и прилагането на настоящата Конвенция ще бъдат разрешавани по дипломатически път.

Член 30

Настоящата Конвенция подлежи на ратифициране и ще влезе в сила след изтичане на тридесет дни от размяната на ратификационните документи, която ще стане във Варшава.

Член 31

1. Настоящата Конвенция се сключва за неопределено време. Всяка от Договарящите се страни може да я денонсира и в такъв случай тя губи задължителната си сила след като изтекат шест месеца от деня, в който Другата договаряща страна е получила съобщение за нейното денонсиране.

2. В деня, в който влиза в сила настоящата Конвенция, се отменява Консулската конвенция между Полша и България, подписана в София на 22 декември 1934 година, а също така и всички останали споразумения, отнасящи се до въпроси, уредени с настоящата Конвенция

Настоящата Конвенция се състави в София на 19 септември 1961 година в два екземпляра, всеки на полски и български език, при което и двата текста имат еднаква задължителна сила.

В уверение на което горепосочените Пълномощници подписаха и подпечатаха настоящата Конвенция.

По пълномощие на Държавния Съвет на Полската Народна Република

Al. Juszkiewicz

По пълномощие на Президиума на Народното Събрание на Народна Република България

А. Войнов

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 22 lutego 1962 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Naszkowski*

L. S.

12

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 stycznia 1963 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii, podpisanej w Sofii dnia 19 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 30 Konwencji konsularnej między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii, podpisanej w Sofii dnia 19 września 1961 r., nastąpiła w Warszawie dnia 15 stycznia 1963 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*